

*На Преображење, 19. августа 2022. године,
у порти манастира Манасије*

Уважени оче игумане,
Уважени домаћини и гости,
Уважени скупце,

Овом свечаном приликом и у овом несвакидашњем окружењу, додељеним повељама и захвалницама одато је признање делању на плану науке, уметности и духовности, признање културном делању и неговању, баштињењу наше традиције.

Ова част учињена нам је на месту које је, по речима историчара уметности Оливера Томића (у публикацији која се овде у манастиру налази), – „небо на земљи“, јер наша Манасија је чудесни спој утврде и храма, божанствени спој плавог и златног.

И да се сада обратимо јубиларима: тридесет година постојања једне манифестације – Дана српскога духовног преображења – на овим просторима, на којима су се вековима и сударали и сусретали светови, значи много више но другде и обавезује нас више но друге. Обавезује нас, наине, да и надаље – како би то казао свети владика Николај Велимировић – шта год будемо ткали, то везујемо нитима за небо.

Ово дугујемо и корифејима наших струка на чијим раменима стојимо, а почев од двојице светитеља – помињем Ћирила и Методија посебно због простора у коме се налазимо, чија је мисија кроз столећа настављана и који су нам своје послушање оставили у наслеђе.

Захваљујући још једном онима који су нам учинили част и радост дарујући нас – и појединце и институције, при чему морам у најкраћем ипак поменути да је ово први дар Институту за српски језик САНУ у години његовог јубилеја – 75 година постојања, исказујемо жељу да се у овоме празничном дану све у нама и око нас преобрази из болести у здравље, из туге у радост, из зла у добро. Живели!

Софија Милорадовић